

Нормативно-правове регулювання забезпечення кібербезпеки в Україні

Чепеляк К.В.

курсант 2-ого курсу факультету ПФОДР, ДДУВС

Поливанюк В.Д.

старший викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки

ФПФППД Дніпропетровського державного університету

внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

Актуальність даної теми визначена тим, що на сьогодні, відносини у сфері кібербезпеки в Україні не врегульовані на законодавчому рівні, хоча при цьому проблеми протидії кіберзлочинцям носять транснаціональний характер.

Питання, що стосуються нормативно-правової регламентації у забезпеченні кібербезпеки були предметом багатьох наукових публікацій, як іноземних так і вітчизняних дослідників. Ця тема не є виключенням, а отже знаходить широке відображення у наукових працях таких вчених: О.А. Баранова, В.М. Бутузова, В.М.Петрик, Д.В. Дубова, В.П. Шеломенцева.

Постановкою проблеми виступає дослідження правового забезпечення кібербезпеки в нашій державі, а також окреслення шляхів нормативно-правового регулювання останньої.

На сучасному етапі розвитку, нагальним є вирішення такої проблеми, як формування спільної політики кібербезпеки у провідних державах світу. При цьому варто звернути увагу на відсутність міжнародно-правових документів, а також термінологічну невизначеність у цій сфері. Тому ця проблема все частіше стає предметом дискусій не тільки на національному, а й на міжнародному рівні.

Сьогодні досить важко уявити наше життя без інформаційних та комунікаційних технологій. Адже майже кожен є активним користувачем соціальних мереж, а також велика кількість людей керує банківськими рахунками за допомогою інтернету. Щодня вноситься велика кількість не тільки особистої, а й державної інформації. Саме тому, необхідно звернути увагу не тільки на те, як захистити себе від негативного впливу таких інформаційних технологій, а й на те, щоб таке питання знайшло своє закріплення на законодавчому рівні. У нашій державі документом,

що регулює відносини у сфері забезпечення кібербезпеки, є Стратегія кібербезпеки України, що була прийнята 15 березня 2016 р. [1].

При цьому, необхідно зазначити, що Стратегія не відображає всіх способів інформаційного та психологічного впливу на суспільство, державу, а також особу. Все це викликає досить вагому необхідність врегулювати такі питання на законодавчому рівні, шляхом прийняття окремого закону, що регулював би саме діяльність у сфері інформаційної безпеки, особливо на сьогодні, в умовах конфлікту на сході України, а також поступового зниження міжнародного іміджу.

Аналіз правових засад правового регулювання забезпечення кібербезпеки в Україні вказує на недоліки, що існують в зазначеній сфері. До таких недоліків можна віднести:

- значну кількість правових норм у сфері забезпечення кібербезпеки, що містяться у різних нормативно-правових актах, що досить ускладнюють пошук, а також аналіз їх практичного застосування;
- неузгодженість таких нормативно-правових актів з чинною Конституцією України;
- декларативність норм, що призводить до низького рівня правореалізації останніх;
- штучне розширення предмету інформаційної безпеки на максимальну кількість сфер, що, на думку деяких авторів, розмиває сам предмет інформаційної безпеки, а також обумовлює відсутність частини «кібер» у вітчизняних нормативно-правових документах [2].

Таким чином, підсумовуючи вище наведене можна дійти висновку, що наразі в Україні існує потреба удосконалення національного законодавства у сфері правового регулювання забезпечення кібербезпеки та визначити правовий статус суб'єктів відносин у цій сфері.

1. Стратегія кібербезпеки України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/962016-19836>;

2. Черноног О.О. Напрями підвищення ефективності забезпечення кібербезпеки інформаційних технологій в системі публічного управління [текст]://О.О. Черноног/ [Електронний ресурс]: <http://mino.esrae.ru/178-1484>.